

pro úkol nss-u chrániti porušená práva stran (§ 2 zák. o ss) chybí tu jedna z podstatných podmínek.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3797.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em (Slovensko): * Zákonem o nss č. 3/1918 nebyl derogován zák. čl. XXVI : 1896 o uher. správním soudu, pokud se týká pořadu instancí správních.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 11.391.)

V ě c: Adolf A. v R. S. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o přípustnosti rekursu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Správní výbor župy nitranské zamítl odvolání st-le, býv. hl. služného v P., z výměru župana těže župy, kterým byla zamítnuta jeho žádost o vyplacení platu za dobu od 1. ledna 1919 do 1. května 1921. Když pak st-l podal další odvolání k ministru pro Slov., ministr nař. výnosem vrátil odvolání bez meritorního vyřízení s poznámkou, že meritorní posouzení této věci náleží do kompetence nss-u (§ 27 zák. čl. XXVI : 1896 atd.).

Proti rozhodnutí ministra směřuje stížnost k nss-u podaná, v níž st-l uvádí: Před vydáním zák. čl. XXVI z r. 1896 bylo v otázkách platu župních zaměstnanců ve smyslu §u 8 zák. čl. XXI z r. 1886 přípustné odvolání k min vnitra. Toto ustanovení bylo změněno zák. článkem XXVI z r. 1896. Poněvadž však zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. byla platnost mad' zák. čl. XXVI z r. 1896 v republice zrušena, odvolává se ministerstvo neprávem na ustanovení tohoto zák. a musí se tedy otázka přípustnosti odvolání st-lova posuzovati podle §u 8 zák. čl. XXI z r. 1886, podle něhož ministerstvo je povoláno v III. stolici rozhodovati, ježto i § 12 zák. čl. XX z r. 1901 stanoví, že v sporných věcech, jichž konečné rozhodnutí náleží do kompetence ss-u, jest odchýlně od ustanovení § 2 tohoto zák. přípustno odvolání dle platných zákonů.«

Nss neshledal tuto stížnost důvodnou. Na omylu jest, dovozuje-li, že zákonem z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. byl zák. čl. XXVI : 1896 zrušen co do celého svého obsahu. Zákon o nss neobsahuje výslovné zrušovací klausule toho obsahu, i jest tedy zák. čl. XXVI z r. 1896 pokládati jím za zrušený jen potud, pokud tento pozdější zákon upravuje odchýlně otázky, zákonným článkem oním upravené, tedy zejména pokud se vztahuje na kompetenci, organizaci nss-u a na řízení před tímto soudem prováděné. Zák. čl. XXVI : 1896 obsahuje vedle ustanovení tohoto rázu také předpisy, jež týkají se řízení před úřady správními, k takovým náležejí i předpisy, které vypočítávajíce administrativní rozhodnutí, na která možno bylo stěžovati si k býv. ss uherskému, zároveň tím upravují i postup instanční.

Tyto předpisy zákonem č. 3 z r. 1918, který řízení před úřady správními se nedotýká, o sobě změněny nebyly.

Jestliže tedy § 27 zák. čl. XXVI : 1896 připouštěl, dovolati se rozhodnutí býv. ss-u uh. proti rozhodnutí municipálního výboru ve věcech v §u tom vypočítaných, nastala zák. z 2. listopadu 1918 v tom změna

jen potud, že proti rozhodnutím těm bylo možno na příště podati stížnost k nss-u v Praze; vyvozovati z toho zákona nějaké další důsledky zejména pro pořad instancí správních, ani podle jeho znění ani podle jeho úmyslu nelze.

Poněvadž jest nesporné, že v daném případě jde o věc toho druhu, jaké v cit. § 27 zák. čl. XXVI : 1896 jsou vypočteny, nemohl nss shledati nezákonnost v tom, že ministr pro Slov. odepřel přezkoumati řečené odvolání z rozhodnutí správního výboru župy nitranské — jenž na základě zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. vstoupil na místo výboru municipálního, — a zamítl tudíž stížnost jako neodůvodněnou.

Č. 3798.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní:
 * I. Za neoprávněné provozování živnosti společností s ručením omezeným jest trestně zodpověden jednatel společnosti. — II Policejné trestného činu může se dopustiti jen osoba fysická. — III. Kdo je trestně zodpovědný za trestní jednání náležející do rámce činnosti osoby právnické, řídí se jednak zněním příslušné trestní normy, jednak povahou trestního činu.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 11.392.)

V ě c: František T. v S. (adv. Dr. Čeněk Brunc z Prahy) proti zemské politické správě v Brně o přestupek živnostenského řádu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Stížnost směřuje do rozhodnutí zsp-ě, potvrzujícího trestní nález I. stolice, jímž st-l odsouzen byl pro přestupek § 22 živn. řádu, spáchaný tím, že jako zodpovědný jednatel spolku »Záduha« v S. (společnost s r. o.) trpěl, že v obchodě se čepovaly neoprávněně lihoviny, k pokutě 500 K, při nedobytnosti k trestu vězení 50 dnů.

Nss, jenž nař. rozhodnutí může přezkoumávatí jen v těch směrech, ve kterých jsou ve stížnosti proti němu přesně formulovány stížné body (§ 18 zák. o ss) neshledal, že by vývody podané stížnosti byla prokázána nezákonnost nař. rozhodnutí nebo vadnost řízení, na němž jest založeno.

Stížnost rozvádí jediné námítku, že st-l subjektivně nezodpovídá z jednání jemu za vinu kladeného, a dovozuje, že trestní řízení mělo se dítí proti podnikateli neoprávněného nálevu lihovin, podnikatelem však jest celá společnost, nikoli st-l jako jeden ze 4 jednatelů. Právni osoba může živnost provozovati jen náměstkem. St-l není ani majitelem živnosti ani náměstkem. Jednatelé neodpovídají za trestní činy náměstků, leč jsou-li dány podmínky §u 137 ž. ř. Vina st-lova ve smyslu tohoto předpisu zjištěna nebyla.

Soud naproti tomu uvážil toto:

Také pro trestní řízení správní platí, že trestného činu může se dopustiti jen osoba fysická. Z toho však nelze vyvozovati, že by jednání, které subjektivně má veškeré znaky přestupku policejního, vymykalo se vůbec trestnímu stihání příslušnými úřady tenkrát, když jednání to náleží do rámce činnosti osoby právnické.